

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ 54, Κατὰ Κόνωνος

Αρχαίο Κείμενο

Ἵβρισθεῖς, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ παθῶν ὑπὸ Κόνωνος τουτουὶ τοιαῦτα, ὥστε πολὺν χρόνον πάνυ μῆτε τοὺς οἰκείους μῆτε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφεύξεσθαί με, ὑγιάνας καὶ σωθεῖς ἀπροσδοκῆτως ἔλαχον αὐτῶ τὴν δίκην τῆς αἰκείας ταυτηνί. Πάντων δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν οἰκείων, οἷς συνεβουλευόμην, ἔνοχον μὲν φασκόντων αὐτὸν ἐκ τῶν πεπραγμένων εἶναι καὶ τῆ τῶν λωποδυτῶν ἀπαγωγῆ καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφαῖς, συμβουλευόντων δέ μοι καὶ παραινούντων μὴ μείζω πράγματ' ἢ δυνήσομαι φέρειν ἐπάγεσθαι, μηδ' ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν ὧν ἐπεπόνθειν ἐγκαλοῦντα φαίνεσθαι, οὕτως ἐποίησα καὶ δι' ἐκείνους ἰδίαν ἔλαχον δίκην, ἥδιστ' ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θανάτου κρίνας τουτονί. **(2.)** Καὶ τούτου συγγνώμην ἔξετε, εἴ οἶδ' ὅτι, πάντες, ἐπειδὴν ἂ πέπονθ' ἀκούσητε· δεινῆς γὰρ οὔσης τῆς τότε συμβάσης ὕβρεως οὐκ ἐλάττων ἢ μετὰ ταῦτ' ἀσέλγει' ἐστὶ τουτουί. Ἄξιῶ δὴ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν πρῶτον μὲν εὐνοϊκῶς ἀκοῦσαί μου περιῶν πέπονθα λέγοντος, εἶτα, ἐὰν ἡδικῆσθαι καὶ παρανενομησθαι δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. Ἐξ ἀρχῆς δ' ὡς ἕκαστα πέπρακται διηγῆσομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἂν οἷός τ' ὧ διὰ βραχυτάτων.

(3.) Ἐξῆλθον ἔτος τουτὶ τρίτον εἰς Πάνακτον φρουρᾶς ἡμῖν προγραφείσης. Ἐσκήνωσαν οὖν οἱ υἱεῖς οἱ Κόνωνος τουτουὶ ἐγγυὺς ἡμῶν, ὡς οὐκ ἂν ἐβουλόμην· ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ τὰ

Μετάφραση

Επειδή δέχθηκα υβριστική συμπεριφορά, ἄνδρες δικαστές, και υπέφερα από τον κατηγορούμενο Κόνωνα τέτοια πράγματα, ὥστε για πολύ καιρό ούτε οι συγγενεῖς μου ούτε κανεῖς ἀπὸ τοὺς γιατροὺς να ἐλπίζει ὅτι θα σωθῶ, ἀφού ἔγινα καλά και σώθηκα ἀπροσδόκητα, ἡγεῖρα ἐναντίον του αὐτὴν ἐδώ τη δίκη για σωματική βλάβη. Ἐνῶ λοιπὸν ὅλοι οι φίλοι και συγγενεῖς, τοὺς οἰοῦσους συμβουλευόμενον, δήλωναν ὅτι ἦταν σύμφωνα με τις πράξεις του ἔνοχος και σε λωποδυτῶν ἀπαγωγή' και σε 'γραφή ὕβρεως', με συμβούλευαν ὁμως και μου συνιστοῦσαν να μην ἀναλάβω υποθέσεις που ξεπερνούν τις δυνάμεις μου ούτε να φαίνομαι ὅτι [τον] καταγγέλλω για ὅσα εἶχα υποφέρει με τρόπο ἀνώτερο της ἡλικίας μου. Ἐτσι ἐπράξα και ἐξαιτίας τοὺς ἡγεῖρα, αν και ευχαρίστως, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θα εισηγάγα τον κατηγορούμενο σε δίκη και θα ζητούσα. **2.** Και θα το συγχωρήσετε αὐτό, εἶμαι βέβαιος, ὅλοι, ὅταν ἀκούσετε τι ἔχω υποφέρει. Διότι, ἐνῶ ἦταν φοβερὴ ἡ υβριστικὴ συμπεριφορά ἐναντίον μου, δεν ἦταν λιγότερο σοβαρὴ ἡ αἰσχροτήτα που ἐπέδειξε μετὰ ἀπὸ αὐτά. Ἀξιῶνω λοιπὸν και σας παρακαλῶ ὅλους ἀνεξαιρέτως πρῶτα να με ἀκούσετε εὐνοϊκά, ὅταν μιλῶ για αὐτά που ἔχω πάθει, ἔπειτα, ἐάν νομίζετε ὅτι ἔχει διαπραχθεῖ σε βάρος μου ἀδικία και παρανομία, να με βοηθήσετε να βρω το δίκιο μου. Ἀπὸ την ἀρχὴ λοιπὸν θα σας διηγηθῶ πῶς ἔχει γίνει το κάθε τι ὅσο πιο σύντομα μπορῶ.

3. Πριν ἀπὸ δύο χρόνια παρουσιάστηκα ἐκτὸς Ἀθηνῶν στο Πάνακτο, ὅπου εἶχαμε κληθεῖ να υπηρετήσουμε ὡς φρουροί. Κατασκήνωσαν τότε οι γιοι του κατηγορούμενου Κόνωνος κοντά μας, που μακάρι να μην εἶχαν. Γιατί ἀπὸ ἐκεῖ ξεκίνησε ἡ ἔχθρα μας και οι συγκρούσεις μας. το πῶς θα το ἀκούσετε. Αὐτοί, κάθε φορά μὸλις τελείωναν το πρωινὸ τους φαγητό, ἀρχίζαν να πίνουν καθόλη τη διάρκεια της μέρας, και αὐτὸ το ἔκαναν διαρκῶς ὅσο καιρό υπηρετοῦσαμε ὡς φρουροί. Ἐμεῖς ἀντίθετα, ὅπως ἀκριβῶς εἶχαμε συνηθίσει και ἐδώ, ἔτσι ζούσαμε και ἐκτὸς της πόλης. **4.** Την ὥρα λοιπὸν που

προσκρούματ' ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη· ἐξ ὧν δέ, ἀκούσεσθε. Ἐπινον ἑκάστοθ' οὗτοι τὴν ἡμέραν, ἐπειδὴ τάχιστ' ἀριστήσαιεν, ὄλην, καὶ τοῦθ', ἕως περ ἤμεν ἐν τῇ φρουρᾷ, διετέλουν ποιοῦντες. Ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἐνθάδ' εἰώθειμεν, οὕτω διήγομεν καὶ ἔξω. **(4.)** Ἦν οὖν δειπνοποιεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὥραν συμβαίνοι, ταύτην ἂν ἤδη ἐπαρώνουν οὗτοι, τὰ μὲν πόλλ' εἰς τοὺς παῖδας ἡμῶν τοὺς ἀκολούθους, τελευτῶντες δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτούς. Φήσαντες γὰρ καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας ἢ κακῶς λέγειν, ὃ τιτύχοιεν, ἔτυπον καὶ τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννουσιν καὶ προσεοῦρουσιν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὑβρεως οὐδ' ὅτιοῦν ἀπέλειπον. Ὁρῶντες δ' ἡμεῖς ταῦτα καὶ λυπούμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἀπεπεμψάμεθα, ὡς δ' ἐχλεύαζον ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπαύοντο, τῷ στρατηγῷ τὸ πρᾶγμ' εἶπομεν κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω. **(5.)** Λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκείνου καὶ κακίσαντος αὐτοὺς οὐ μόνον περιῶν εἰς ἡμᾶς ἠσέλγαινον, ἀλλὰ καὶ περιῶν ὅλως ἐποίουν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τοσοῦτου ἐδέησαν παύσασθαι ἢ αἰσχυνθῆναι, ὥστ' ἐπειδὴ θᾶπτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν ταύτη τῆς σπέρας, καὶ τὸ μὲν πρῶτον κακῶς ἔλεγον, τελευτῶντες δὲ καὶ πληγὰς ἐνέτειναν ἐμοί, καὶ τοσαύτην κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίησαν ὥστε καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς ταξίαρχους ἐλθεῖν καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν τινάς, οἵπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἡμᾶς ἀνήκεστον παθεῖν μηδ' αὐτοὺς ποιῆσαι παροινουμένους ὑπὸ τουτωνί. **(6.)** Τοῦ δὲ πράγματος εἰς τοῦτο προελθόντος, ὡς δεῦρ' ἐπανήλθομεν, ἦν ἡμῖν, οἷον εἰκός, ἐκ τούτων ὀργὴ καὶ ἐχθρὰ πρὸς ἀλλήλους. Μὰ τοὺς θεοὺς οὐ μὴν ἔγωγ' ὠμόμην δεῖν οὔτε δίκην λαχεῖν αὐτοῖς οὔτε λόγον ποιεῖσθαι τῶν συμβάντων οὐδένα, ἀλλ' ἐκεῖν' ἀπλῶς ἐγνώκειν τὸ λοιπὸν εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιοῦτοις. Πρῶτον μὲν οὖν τούτων ὧν εἴρηκα βούλομαι τὰς μαρτυρίας παρασχόμενος, μετὰ ταῦθ' οἱ' ὑπ' αὐτοῦ τούτου πέπονθ' ἐπιδείξαι, ἵν' εἰδῆθ' ὅτι ᾧ

οἱ ἄλλοι συνήθως δειπνοῦν, τότε αὐτοὶ ἤδη εἶχαν μεθύσει καὶ φέρονταν προσβλητικά τις πιο πολλές φορές στους δούλους που μας συνόδευαν, στο τέλος και σ' εμάς τους ίδιους. Προφασιζόμενοι δηλαδή ότι οι δούλοι μας τους ενοχλούσαν με τον καπνό, όταν μαγείρευαν, ή ότι τους κακομιλούσαν, στιδῆποτε τους ερχόταν, τους χτυπούσαν, ἀδειαζαν πάνω τους τα ουροδοχεῖα, ουρούσαν πάνω τους, και δεν παρέλειπαν καμία πράξη αἰσχροῦτητας και υβριστικῆς συμπεριφορᾶς. Βλέποντας εμεῖς αὐτά και ἀγανακτώντας, αρχικά τους διώξαμε. καθὼς ὁμως μας χλεύαζαν και δεν σταματοῦσαν, ἀναφέραμε το πρᾶγμα στον στρατηγὸ ἀπὸ κοινού ὅλο το τμήμα, κι ἐγὼ μαζί τους. **5.** Ἐνὸς ἐκείνου τους ἐπέπληξε αὐστηρὰ και τους ἐψεξε, ὄχι μόνο για ὅσα αἰσχρὰ ἔκαναν σε βᾶρος μας ἀλλὰ και για ὅσα γενικὰ ἐπρατταν στο στρατόπεδο, ἀντὶ να σταματήσουν ἢ να ντραποῦν, μόλις ἐπεσε το σκοτάδι, ἀμέσως το ἴδιο βράδυ εἰσέβαλαν στη σκηνή μας, και στην ἀρχὴ ἐβρίζαν, στο τέλος και με ξυλοκόπησαν, και τόσες φωνές και θόρυβο ἔκαναν γύρω ἀπὸ τη σκηνή, ὥστε να ἐλθεῖ ο στρατηγός και οἱ ταξίαρχοι και μερικοὶ ἀπὸ τους ἄλλους στρατιῶτες, οἱ οἱποῖοι τους ἐμπόδισαν να πάθουμε ἀλλὰ και να κάνουμε σε αὐτούς κάτι ἀνεπανόρθωτο, ἔτσι που μας προπηλάκιζαν ἐκεῖνοι. **6.** Ἀφού το πρᾶγμα ἐφθασε σ' αὐτὸ το σημεῖο, μόλις ἐπιστρέψαμε ἐδῶ, υπήρχε ὅπως ἦταν φυσικό, ἀπὸ αὐτά που εἶχαν γίνει, ὀργὴ και ἐχθρὰ μεταξύ μας. Ἐγὼ ὠστόσο, μα τους θεοὺς, δεν πίστευα ὅτι ἐπρεπε να υποβάλω ἀγωγή ἐναντίον τους οὔτε να δώσω συνέχεια στο θέμα. Ἀπλῶς εἶχα ἀποφασίσει ἕνα πρᾶγμα, στο ἐξῆς να προσέχω και να ἀποφεύγω να συναναστρέφομαι τέτοιους ἀνθρώπους. Θέλω λοιπὸν κατ' ἀρχὰς να προσκομίσω τις μαρτυρίες για αὐτά που ἐχὼ πει, και κατόπιν να σας ἐκθέσω αὐτά που ἐχὼ υποφέρει ἀπὸ τον ἴδιο τον κατηγορούμενο, για να μάθετε ὅτι ἐκεῖνος, ο οἱοῖς ὀφειλε να κατακρίνει τα αρχικά ἐκτροπα, αὐτός ο ἴδιος ἐχει κάνει πρῶτος πολὺ χειρότερα. **7.** Αὐτά λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνα, για τα οἱοῖα πίστευα ὅτι δεν ἐπρεπε να δοθεῖ συνέχεια. Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρό, ἐνὸς περπατοῦσα, ὅπως συνήθιζα, ἕνα βράδυ στην ἀγορὰ μαζί με τον Φανόστρατο ἀπὸ την Κηφισιά, ἕναν συνομήλικό μου, περνᾶ ο Κτησίας, ο γιος αὐτουνοῦ, μεθυσμένος προς το

προσῆκεν τοῖς τὸ πρῶτον ἀμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν, οὗτος αὐτὸς πρότερος πολλῶ δεινότερ' εἵργασται.

(7.) Ὡν μὲν τοίνυν οὐδέν' ᾧ μιν δεῖν λόγον ποιεῖσθαι, ταῦτ' ἐστίν. Χρόνω δ' ὕστερον οὐ πολλῶ περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰώθειν, ἐσπέρας ἐν ἀγορᾷ μου μετὰ Φανοστράτου τοῦ Κηφισιέως, τῶν ἡλικιωτῶν τινός, παρέρχεται Κτησίας οὐῖός ὁ τούτου, μεθύων, κατὰ τὸ Λεωκόριον, ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου. Κατιδὼν δ' ἡμᾶς καὶ κραυγᾶσας, καὶ διαλεχθεῖς πρὸς αὐτὸν οὕτως ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ὃ τι λέγοι, παρήλθε πρὸς Μελίτην ἄνω. Ἐπινον δ' ἄρ' ἐνταῦθα (ταῦτα γὰρ ὕστερον ἐπυθόμεθα) παρὰ Παμφίλῳ τῷ γναφεῖ Κόνων οὐτοσί, Διότιμός τις, Ἀρχεβιάδης, Σπίνθαρος ὁ Εὐβούλου, Θεογένης ὁ Ἀνδρομέου, πολλοὶ τινες, οὓς ἐξαναστήσας ὁ Κτησίας ἐπορεύετ' εἰς τὴν ἀγοράν. **(8.)** Καὶ ἡμῖν συμβαίνει ἀναστρέφουσιν ἀπὸ τοῦ Φερρεφαττίου καὶ περιπατοῦσιν ἄλλοι κατ' αὐτὸ πῶς τὸ Λεωκόριον εἶναι, καὶ τούτοις περιτυγχάνομεν. Ὡς δ' ἀνεμείχθημεν, εἷς μὲν αὐτῶν, ἀγνώστως τις, Φανοστράτῳ προσπίπτει καὶ κατεῖχεν ἐκεῖνον, Κόνων δ' οὐτοσί καὶ οὐῖός αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀνδρομέου οὐῖός ἐμοὶ προσπεσόντες τὸ μὲν πρῶτον ἐξέδυσαν, εἶθ' ὑποσκελίσαντες καὶ ἰσχυρίζοντες, ὥστε τὸ μὲν χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλείσαι· οὕτω δὲ κακῶς ἔχοντα κατέλιπον, ὥστε μήτ' ἀναστῆναι μήτε φθέγξασθαι δύνασθαι. **(9.)** Κείμενος δ' αὐτῶν ἤκουον πολλὰ καὶ δεινὰ λεγόντων. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ βλασφημίαν ἔχει τινὰ καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμ' ἂν ἐν ὑμῖν ἔνια, ὃ δὲ τῆς ὕβρεώς ἐστι τῆς τούτου σημεῖον καὶ τεκμήριον τοῦ πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὑπὸ τούτου γεγενῆσθαι, τοῦθ' ὑμῖν ἐρῶ· ἦδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρούνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας, οἱ δὲ κροτειντοῖς ἀγκῶσιν αὐτὸν ἤξιον ἀντιπερυγῶν τὰς πλευράς. Καὶ μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἀπεκομίσθην ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός, οὗτοι δ' ᾔχοντο θοιμάτιον λαβόντες μου.

Λεωκόριο κοντά στου Πυθοδώρου. Μόλις μας εἶδε, ἐβγαλε μία κραυγή, καὶ ἀφού εἶπε κάτι μόνος του, ἔτσι ὅπως [θα ἔκανε] ἕνας μεθυμένος, ὥστε νὰ μὴν καταλάβει κανεὶς τι λέει, προχώρησε πάνω πρὸς τὴν Μελίτη. Εκεί ἐπιναν (αὐτὰ βέβαια τὰ μάθαμε ἀργότερα) στὸ σπίτι τοῦ Παμφίλου τοῦ γναφέα, ὁ κατηγορούμενος Κόνων, κάποιος Διότιμος, ὁ Αρχεβιάδης, ὁ Σπίνθαρος ὁ γιος τοῦ Εὐβούλου, ὁ Θεογένης ὁ γιος τοῦ Ἀνδρομέου, πολλοὶ ἀκόμη, τοὺς οὐοίους, ἀφού ξεσήκωσε ὁ Κτησίας, προχώρησε πρὸς τὴν ἀγορά. **8.** Καὶ συνέπεσε, καθὼς εμεῖς ἐπιστρέψαμε περπατώντας ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Περσεφόνης, νὰ βρεθούμε καὶ πάλι κάπου κοντά στὸ Λεωκόριο καὶ τοὺς συναντήσαμε. Μόλις ἀνταμωθήκαμε, ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, κάποιος ἀγνωστος, ἐπιτίθεται στὸν Φανόστρατο καὶ τὸν κρατοῦσε, ἐνῶ ὁ κατηγορούμενος Κόνων καὶ ὁ γιος τοῦ Ἀνδρομέου ἐπιτέθηκαν σ' ἐμένα, καὶ πρῶτα μου ἐβγαλαν τὸ μᾶτιο, ἔπειτα ἀφού με ἀνέτρεψαν καὶ με χτύπησαν καὶ με πέταξαν μέσα στὸν βόρβορο, με κακοποίησαν τόσο πηδώντας ἐπάνω μου καὶ βιαιοπραγώντας εἰς βᾶρος μου, ὥστε νὰ μου σκίσουν τὸ χεῖλος καὶ νὰ μου βουλώσουν τὰ μᾶτια. Με ἐγκατέλειψαν σὲ τόσο κακὴ κατάσταση, ὥστε νὰ μὴν μπορῶ οὔτε νὰ σηκωθῶ οὔτε νὰ μιλήσω. **9.** Καθὼς ἤμουν πεσμένος κάτω, τοὺς ἀκούγα νὰ λένε πολλὰ καὶ φοβερά. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἦταν βωμολοχίες, μερικὲς ἀπὸ τὶς οὐοίους ἐγὼ θὰ δίσταζα ἀκόμη καὶ νὰ ἀναφέρω ἐνώπιόν σας, αὐτὸ ὅμως που εἶναι ἀποκαλυπτικὸ τῆς ὑβριστικῆς τοῦς συμπεριφορᾶς καὶ ἀποδεικνύει ὅτι τὰ πάντα ἐγίναν ἀπὸ αὐτὸν, αὐτὸ θὰ σας τὸ ἀναφέρω. Λαλούσε δηλαδὴ αὐτὸς μιμούμενος τοὺς κόκορες που νικοῦν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τοῦ ζητοῦσαν ἀντὶ με τὶς φτερούγες νὰ χτυπά με τοὺς ἀγκῶνες τὰ πλευρά. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἐγὼ μεταφέρθηκα [σπίτι μου] ἀπὸ τοὺς περαστικούς ἡμίγυμνος, ἐνῶ αὐτοὶ εἶχαν φύγει παίρνοντας τὸ μᾶτιό μου. Μόλις ἐφθάσα στὴν πόρτα [τοῦ σπιτιοῦ μου], ἀκολούθησαν κραυγές καὶ ξεφωνητὰ ἀπὸ τὴν μητέρα μου καὶ τὶς ὑπηρέτριες, καὶ με δυσκολία, ἀφού με μετέφεραν κάποτε στὸ λουτρό καὶ με ἐπλύναν, με παρουσίασαν στὸς γιαιτροὺς. Για τὸ ὅτι λέω λοιπὸν τὴν ἀλήθεια, θὰ σας παρουσιάσω γι' αὐτὰ μάρτυρες.

Μάρτυρες

Ὡς δ' ἐπὶ τὴν θύραν ἦλθον, κραυγὴ καὶ βοή τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπεινίδων ἦν, καὶ μόγις ποτ' εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς. Ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

MARTYRES

(10.) Συνέβη τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ Εὐξίθειον τουτονὶ τὸν Χολλήδην, ὄνθ' ἡμῖν συγγενῆ, καὶ Μειδίαν μετὰ τούτου ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας περιτυχεῖν πλησίον ὄντι μοιτῆς οἰκίας ἤδη, καὶ εἷς τε τὸ βαλανεῖον φερομένῳ παρακολουθῆσαι, καὶ ἰατρὸν ἄγουσιν παραγενέσθαι. Οὕτω δ' εἶχον ἀσθενῶς ὥστε, ἵνα μὴ μακρὰν φεροίμην οἴκαδ' ἐκτοῦ βαλανείου, ἐδόκει τοῖς παροῦσιν ὡς τὸν Μειδίαν ἐκείνην τὴν ἐσπέραν κομίσει, κατέποιησαν οὕτω. Λάβ' οὖν καὶ τὰς τούτων μαρτυρίας, ἵν' εἰδῆθ' ὅτι πολλοὶ συνίσασιν ὡς ὑπὸ τούτων ὑβρίσθην.

MARTYRIAI

Λαβὲ δὴ καὶ τὴν τοῦ ἰατροῦ μαρτυρίαν.

MARTYRIA

(11.) Τότε μὲν τοίνυν παραχρῆμ' ὑπὸ τῶν πληγῶν ἃς ἔλαβον καὶ τῆς ὕβρεως οὕτω διετέθην, ὡς ἀκούετε καὶ μεμαρτύρηται παρὰ πάντων ὑμῖν τῶν εὐθὺς ιδόντων. Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν μὲν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἐλκῶν οὐδὲν ἔφη φοβεῖσθαι λίαν οἰατρός, πυρετοὶ δὲ παρηκολούθουν μοι συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα, ὅλου μὲν τοῦ σώματος πάνυ σφοδρὰ καὶ δεινὰ, μάλιστα δὲ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ ἥτρου, καὶ τῶν σιτίων ἀπεκεκλείμην. **(12.)** Καὶ ὡς μὲν οἰατρός ἔφη, εἰ μὴ κάθαρσις αἵματος αὐτομάτη μοι πάνυ πολλὴ συνέβη περιωδύνῳ ὄντι καὶ ἀπορουμένῳ ἤδη, κὰν ἔμπυος γενόμενος διεφθάρην· νῦν δὲ τοῦτ' ἔσφωσεν τὸ αἶμ' ἀποχωρῆσαν. Ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος ἐξ ἧς εἰς τοῦσχατον ἦλθον, ἐξ ὧν ὑπὸ τούτων ἔλαβον πληγῶν, λέγε τὴν τοῦ ἰατροῦ μαρτυρίαν καὶ τὴν τῶν ἐπισκοπούντων.

10. Συνέβη μάλιστα, ἄνδρες δικαστές, καὶ ο παρών Ευξίθειος από τον δήμο Χολληδών που είναι συγγενής μας, και μαζί του ο Μειδίας, οι οποίοι γύριζαν από κάποιο δείπνο, να με συναντήσουν, όταν ήδη ήμουν κοντά στο σπίτι μου, και να με συνοδεύσουν κατά τη μεταφορά μου στο λουτρό και παρευρίσκονταν, όταν έφεραν γιατρό. Ήμουν δε τόσο εξαντλημένος, ώστε για να μη μεταφερθώ μακριά στο σπίτι μου από το λουτρό, οι παρόντες αποφάσισαν να με μεταφέρουν εκείνο το βράδυ στο σπίτι του Μειδίου, και έπραξαν έτσι. Πάρε λοιπόν και τις δικές τους μαρτυρίες, για να μάθετε ότι πολλοί γνωρίζουν πως δέχθηκα από αυτούς υβριστική συμπεριφορά.

Μαρτυρίες

Πάρε τώρα και τη μαρτυρία του γιατρού.

Μαρτυρία

11. Τότε λοιπόν αμέσως βρέθηκα σ' αυτήν την κατάσταση από τα χτυπήματα που δέχθηκα και από την υβριστική συμπεριφορά, όπως ακούτε και σας έχει κατατεθεί από όλους όσοι με είδαν την πρώτη στιγμή. Κατόπιν, ο γιατρός γνωμάτευσε ότι δεν ανησυχούσε ιδιαίτερα για τα πρηξίματα στο πρόσωπο και τα τραύματα, όμως υπέφερα από συνεχείς τυρετούς και πόνους, σε όλο μου το σώμα σφοδρούς και έντονους, ιδιαίτερα δε στα πλευρά και στο στομάχι, και δεν μπορούσα να λάβω τροφή. **12.** Και όπως είπε ο γιατρός, αν δεν γινόταν από μόνη της ισχυρότατη αιμορραγία, όταν ήδη είχα αφόρητους πόνους και ήμουν σε απελπιστική κατάσταση, θα γέμιζαν πύον και θα πέθαινα. Τώρα με έσωσε το αίμα εκείνο που έχασα. Το ότι και τώρα λέω την αλήθεια και ότι υπέφερα από τέτοια αρρώστια που προκλήθηκε από τα χτυπήματα που έλαβα από αυτούς, από την οποία κινδύνευσα να πεθάνω, διάβασε τη μαρτυρία του γιατρού και αυτή των επισκεπτών.

--	--